

Varga Tamás Emlékdíj 2020

Rózsahegyiné Vásárhelyi Éva

Vásárhelyi Évát a Varga Tamás Napok rendszeres látogatói jól ismerik, hiszen 2007-től kezdve az ő elszánt munkájának következtében lett a rendezvénynek helyet adó helyszín az ELTE TTK. A szervezésben az akkor még a Matematikatanítási és Módszertani Központban aktív Pálfalvi Sári játszott jelentékeny szerepet. A Központ azóta is szervezi a konferenciát, és 8 éven át Éva volt a házigazda. Tőle vettem át 2015-ben éppen öt éve ezt a tiszteletet.

Vásárhelyi Éva a matematika módszertan hazai tudománnyá válásában fontos szerepet játszott, Ambrus András és Deák Ervin mellett. Éva – Andrással együtt – alapító tag volt az első PhD programban Debrecenben 1999-ben, az akkreditációnál. A budapesti 2016-ban indult program kidolgozásában is fontos szerepe volt. Ugyan egész életében a felsőoktatásban dolgozott, de több iskolai kísérletben is részt vett. Nagyon jó példa pályájára a „Life long learning”, az élethosszig tartó tanulás. Éppen öt éve tartott VTN plenáris előadásában leírta a didaktikához vezető útját, ebből idézem az életrajzi elemeket is, felsorolva a következőket:

1951-ben született Biharugrán, iskoláját a faluban kezdte. A budapesti Eötvös Gimnáziumban végzett 1970-ben. Matematika-fizika-ábrázoló geometria szakos tanári diplomáját 1975-ben szerezte az ELTE TTK-n. 1975-től 77-ig az Eötvös Gimnázium tanára volt, 1976-tól került az ELTE TTK Geometria Tanszékére.

Gyermekei közül az 1977-ben született Eszter ma már matematikatanár, másik lánya Márta (1980). 1984-ben szerzett egyetemi doktori címet geometriából. 1989-től 1992-ig volt aspiráns. 1992-ben tíz éven át tartó kooperáció indult a budapesti ELTE és a Salzburgi Paris Lodron Egyetem között, ennek keretében 2003-ban, 2004-ben, 2005-ben és 2006-ban PhD disszertációs szemináriumokat szervezett (amelyen magam is részt vettem 2005-ben). 1995-ben kezdődött a Kontyfa utcai iskolai kísérlete. 2006-tól 2015-ig a VTN konferenciák fő szervezőjeként elérte azt a célt, hogy az ELTE legyen az otthona a rendezvénynek.

Bár munkája nem közvetlenül kapcsolódott a komplex matematikatanítási kísérlethez, de ennek geometria területéről írt disszertációjához Szeredi Éva, témavezetője sok segítséget nyújtott. Sajnos Szeredi Éva nincs már köztünk, akkor talán ő mondaná a laudációt.

Befejezésül néhány személyes megjegyzést engedjenek meg nekem is.

Éva nagyon sokat tett a matematikatanítás tudományos megalapozásáért. Az osztrák–magyar matematika-didaktikai együttműködés egyik alapítója. Ez vezette Salzburgba, ahol Hans Jörg Herber pszichológia professzorral dolgozott sokat együtt, valamint Karl Fuchs és Karl-Joseph Parisot munkatársakkal. Éva egy évtizedig járt előadni vendégprofesszorként Salzburgba. A debreceni didaktika PhD hallgatókkal szervezett közös szemináriumok sokat segítettek a doktoranduszoknak is. Amikor a főiskolai Matematika Tanszékét az ELTE-hez integrálták, akkor került szorosabb kapcsolatba a Varga Tamás hagyatékkal sokat foglalkozó Szeredi Évával, Pálfalvi Sárival és munkatársaikkal, köztük mai kollegáinkkal, Fried Katival és Török Jutkával.

A GDM német didaktikai társaság tanácsadó testületének első magyar tagja volt, később Ambrus Gabriella volt még ebben a pozícióban három évet. Sok közös GDM-re utazásra emlékszem vissza, többnyire Éva kocsijával mentünk akkortájt a 90-es években. Rengeteg hallgatóval, tanárral és módszertanossal volt kapcsolata, hatalmas munkabírása miatt sokat tudott tenni az ügyeinkért. Ő is, miként eredetileg én is, a Geometria Tanszékről érkezünk a módszertanhoz. Ez a geometriai érdeklődés nála végig megmaradt, a Cabri magyar verziójának egyik létrehozója. Grenoble-ban voltunk először együtt Franciaországban, találkozva Laborde professzorral és feleségével Colette Laborde-dal (a férj matematikus, a feleség didaktikus volt). Együtt teremtették meg a Cabrit, az első dinamikus geometria szoftvert. Isten éltesse Éva, gratulálok! *(Forrás: Vancsó Ödön)*